

[Alfred Bøgh.]

ståelse af hinanden, så det skal jeg afstå fra.

Hvad angår det ærede medlem hr. Aksel Larsens dagsordensforslag, handler det jo om, hvad konsekvenserne af disse forslag vil blive. Vi kan udmærket styre vor utålmodighed eller vor tålmodighed til i morgen, da lovforslagene kommer til tredje behandling, og vi vil ikke drage det ærede medlem hr. Aksel Larsens synspunkter ind i debatten; det kan måske være en slags familieanliggende mellem de to partier, så den diskussion vil vi undlade at tage del i ved at undlade at stemme, og jeg kan godt gentage, at vi også vil undlade at stemme angående ændringsforslagene, som regeringen må bære ansvaret for.

Poul Møller: Jeg har to bemærkninger til den højtærede finansminister.

Den højtærede finansminister vil nu hævde, at det, det drejer sig om at inddrage fra lønmodtagerne, er en tiendedel af den lønforhøjelse, de får — mit regnestykke gik på den pristalsregulering, de fik — og den er altså af den højtærede finansminister skønnet at udgøre omkring 600 mill. kr. Nu siger den højtærede finansminister, at skatterne betales ikke kun af lønmodtagerne. Det er også rigtigt, og jeg har derfor revideret mit regnestykke ud fra det synspunkt, at vi har haft lidt travlt, og derfor kan der opstå en fejl i beregningen. Men ser man på de 600 mill. kr., der modtages, så må man normalt regne med, at omkring 12 pct. går til forbrugsafgifter. Det er 72 mill. kr. Hvis vi regner med, at halvdelen af befolkningen er lønmodtagere — jeg tror endda, det ligger i underkanten, jeg tror, at mere end halvdelen af befolkningen er lønmodtagere — bliver der tale om 125 mill. kr.

Så kommer den direkte skat af 600 mill. kr., det er i hvert fald 225 mill. kr. Gennemsnittet ligger snarere omkring 40 pct. end omkring 35 pct., når man tager alle lønmodtagere med; der er jo mange, der ligger over progressionsgrænsen. Det vil altså sige, at der er inddraget 420 mill. kr. af 600 mill. kr. Det er 70 pct. og ikke en tiendedel. Så er der til rest 30 pct., 180 mill. kr., til dækning af de prisstigninger,

som pristalsstigningen og lønforhøjelserne giver anledning til.

Jeg tror ikke, der er mange, der kan stå sig ved sådanne reguleringsformer, hvor man tager med den ene hånd og giver med den anden. Om der er tale om 4 eller 5 finansår, skal jeg fuldstændig skænke finansministeren. Der er tale om, hvad man betalte i sidste valgår, og hvad man kommer til at betale i det, der nu formentlig bliver valgår, hvis vi når ind i 1964-65, og forskellen mellem 1960-61 og 1964-65 er en fordobling i statsudgifterne fra omkring 6.000 mill. kr. til omkring 12.000 mill. kr. Så kan finansministeren slå sig for brystet og sige: ja men det har jo taget os 5 og ikke 4 finansår at nå det. Det vil jeg skænke ham og sige, at også på 5 finansår er det ærlig talt ganske godt præsteret.

Tilbage er der det stillede dagsordensforslag, og her vil jeg sige ligesom det ærede medlem hr. Alfred Bøgh: vi kan vente til i morgen. Det er klart, at hvis stemningen i morgen går regeringen imod, vil regeringen nok selv vide at drage de konsekvenser, der skal drages deraf — det byder jo de parlamentariske grundsætninger; og da vi har en festdag i dag, synes vi ikke, at vi skal vælte regeringen her.

Helge Larsen: Jeg skal anbefale at stemme imod det stillede dagsordensforslag.

Aksel Larsen: Døden skal jo have en årsag, og jeg tror ikke, at folketinget nogen sinde før har været i den situation, at et parti har motiveret sin passivitet over for et dagsordensforslag på en sådan måde som den, det ærede medlem hr. Poul Møller nu anvendte.

Nå, men lad mig sige et par ord til den højtærede finansminister. Jeg kan ikke give mig til i detaljer at diskutere finansministerens beregning over, hvor meget der bliver ydet i de forskellige slags løntillæg; jeg vil kun sige, at så vidt jeg hørte, regnede finansministeren ud, at det ville blive 600 mill. kr. plus 500 mill. kr., i alt 1.100 mill. kr. Men den højtærede statsminister stod i går her i dette hus i en anden sal og sagde, at med pristalsportion og anden omgang af helhedsløsningen gives der 1,6 millioner danskere ca. 1 milliard kr. Der er dog statsministeren nede på 1 mil-